

بررسی میزان عناصر میکرو و ماکرودر اندام هوایی گیاه ذرت دانه ای (رقم 704) تلقیح شده با باکتری های (PGPR)

مرضیه مختاری ، مجتبی یحیی آبادی

دانشجوی کارشناسی ارشد ، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس

کارشناسی ارشد ، مرکز علوم و تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان ، عضو هیأت علمی دانشگاه

Mokhtari.esf@Gmail.com

چکیده :

باکتری های PGPR گروه نامتجانسی از باکتری های ریزوسفری مفید هستند که می توانند با یک یا چند مکانیزم به طور مستقیم یا غیر مستقیم رشد گیاهان را افزایش دهند. لذا در این تحقیق اثر کاربرد کودهای بیولوژیک تهیه شده از باکتری های PGPR و کودهای شیمیائی در تیمارهای جداگانه مورد بررسی قرار گرفت از اهداف تحقیق استفاده از پتانسیل ارگانیک های مفید خاکریزی به منظور تولید حداکثر محصول در ضمن توجه به بهبود کیفیت خاک و ایمنی محیط زیست می باشد. این آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در 3 تکرار انجام شده و نتایج این تحقیق حاکی از آن است که استفاده از کودهای بیولوژیک به همراه کود شیمیائی می تواند موجب افزایش وزن تر و خشک بوته ها ، ارتفاع بوته ها ، میزان کلروفیل در برگ و میزان عناصر ماکرو و میکرو جذب شده توسط ریشه گیاه شود. اثر متقابل کود بیولوژیک و کود شیمیائی بر مقدار عناصر موجود در اندام هوایی گیاه در سطح 5% معنی دار بود .

کلمات کلیدی : باکتری های PGPR ، کود بیولوژیک ، ذرت

مقدمه :

بیوتکنولوژی خاک به علم مطالعه و بکارگیری موجودات زنده خاکریزی و فرایندهای متابولیکی آنها برای افزایش عملکرد گیاه اطلاق می گردد. این ریزجانداران خاکریزی به نحوی در افزایش قابلیت استفاده گیاه از عناصر غذایی، بهبود خواص فیزیکی و شیمیائی خاک و به طور کلی افزایش عملکرد گیاه نقش دارند. این ریزجانداران خاکریزی انتخاب و کشت داده می شوند و بصورت کودهای بیولوژیک Biofertilizers با انواع مایه تلقیح Inoculants در اختیار زارعین قرار می گیرند. مشکلات اقتصادی ناشی از افزایش رو به رشد قیمت کود های شیمیائی از یک سو و مسائل زیست محیطی مرتبط با مصرف غیر اصولی این کودها از قبیل ایجاد آلودگی های محیطی ، افت حاصلخیزی سطح خاک و کاهش کیفی محصولات از سوی دیگر موجب شده است که استفاده از فراورده های بیولوژیک در جهت تولید گیاهان زراعی یکی از راههای اساسی و مفید در مسیر دست یابی به بخشی از اهداف کشاورزی پایدار به شمار آیند (محمدی ، جوانشیر ، کاظمی 1386). از طرف دیگر کودهای ریزوبیومی از اولین کود های بیولوژیک مورد استفاده در دنیا است که تکنولوژی تولید انبوه و کاربرد آنها در بین دیگر کودهای بیولوژیک بیشترین توسعه و تکامل را در پی داشته است و همچنین بیشترین مطالعات مولکولی و ژنتیکی در مورد ریزوباکتریها ، بر روی باکتری های ریزوبیومی انجام پذیرفته و در حال حاضر بیشترین آگاهی در خصوص وظائف آنها و مکانیسم عمل آن ها در مورد این باکتری ها است (صالح راستین ، علیخانی 1380). در همزیستی میکوریزی ، سیستم جذب کننده عناصر غذایی گیاه میزبان به طور قابل ملاحظه ای تغییر می یابد ، به طوری که سطح مؤثر برای جذب یون چندین برابر افزایش می یابد. در خاک حرکت یون ها به سمت سطوح جذب کننده موجود در ریشه ها و هیف ها با دو مکانیسم انتشار و جریان توده ای صورت می

گیرد (فلاح، بشارتی، خسروی 1385). سرعت جذب عناصر غذایی توسط ریشه ها به میزان نیاز اندام مصرف کننده عناصر، اندازه و گستردگی سیستم جذب کننده و همچنین تحرک عناصر غذایی در خاک بستگی دارد. در مواردی که غلظت عناصر غذایی در محلول خاک خیلی پائین بوده ولی اشکال جامد و غیر قابل دسترس آن عناصر در خاک وجود داشته باشند، در چنین شرایطی می توان انتظار داشت که همزیستی میکوریزی باعث افزایش رشد و نمو گیاه گردد (Tinker 1975). به طور کلی فرایند جذب عناصر غذایی توسط قارچ ها میکوریز همانند جذب عناصر توسط ریشه های گیاهان عالی است. توانایی جذب عناصر غذایی در ریشه های میکوریزی خیلی بیشتر از ریشه های غیر میکوریزی است. همچنین مشاهده شده که کلاته شدن و معدنی شدن عناصر توسط ترکیبات تولید شده بوسیله قارچ های میکوریزی می تواند در انحلال و افزایش قابلیت جذب برخی از عناصر در ریزوسفر اهمیت داشته باشد (فلاح، بشارتی، خسروی 1385). و نیز آنزیم فسفاتاز اسیدی موجود در اکتومیکوریز و میکوریز نوع VAM در استفاده گیاه از ترکیبات پیچیده فسفات (فسفر آلی) مفید و مؤثر است (Lewis, Bartlett 1973). در منطقه ریشه وضعیت خیلی پیچیده است، آنزیم فسفاتاز اسیدی در خاک توسط قارچهای میکوریزی، ریشه گیاهان و میکروارگانیسم های دیگر خاک نیز تولید می شوند. این میکروارگانیسم ها موادی را تولید می کنند که از فسفات های نامحلول کلسیم، آهن، آلومینیم و فسفر آزاد کرده و یا با یون های فلزی کمپلکس های محلول تشکیل می دهند (فلاح، بشارتی، خسروی 1385). در مطالعات مشابه انجام شده تاثیر هورمون اکسین تولید شده توسط رایزوباکترها بر روی پیشرفت رشد گیاهان بررسی شده است (Khalid, Zahir, Arshad 2004). و همچنین تاثیری که این باکتری ها می توانند در تقویت و فعال سازی عمر گیاهان داروئی و گیاهانی که در صنایع عطر سازی و آرایشی که با اهداف تجاری تولید می شوند را بررسی کرده اند و نتایج شگرفی را در افزایش حاصلخیزی و عملکرد این گیاهان بدست آورده اند (Alam, Dikshit, 2010). Mishra, Prakash, تلقیح این باکتری ها باعث افزایش خواص ریشه (طول، جرم، حجم)، رشد ساقه، ارتفاع بوته، شاخص سطح برگ، محتوای کلروفیل و همچنین افزایش قابل توجهی در میزان کلروفیل و عملکرد ازت دارد (M.A. Baset 2010). به هر حال روشن است که بیشتر باکتری های PGPR باعث پیشرفت های در مکانیزم مؤثر ریشه و میزان پذیرش مواد مغذی جذب شده توسط گیاه از محیط خاک می گردند و تکنولوژی استفاده از کود های بیولوژیک باید بصورت مناسب ارزش گذاری شده و به عنوان جایگزینی مناسب برای کودهای شیمیایی به کار گرفته شوند (Cummings 2009).

مواد و روش ها:

این طرح جهت بررسی اثر کودهای بیولوژیک بر میزان جذب عناصر در اندام هوایی گیاه ذرت دانه ای رقم 704 در مزرعه ای به متراژ 800 m^2 واقع در منطقه دشتی اصفهان، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در 3 تکرار و در تاریخ 89/5/9 انجام شده است. عملیات آماده سازی زمین با یک مرحله شخم بدون برگردان خاک و با زدن فارو و ایجاد نهر های اصلی جهت ورود آب آبیاری برای هر تکرار، نهر های فرعی جهت خروج آب اضافی هر تکرار بصورت جداگانه و فواصل بین بوته ها روی خطوط کاشت 15cm در نظر گرفته شد. بعد از انجام آنالیز خاک مزرعه به منظور اطلاعات اصلی ویژگیهای خاک و برای محاسبه مقدار توصیه کودی مورد نیاز، توصیه کودی به این شرح داده شد. سوپرفسفات تریپل 75 kg/ha ، اوره 300 kg/ha و سولفات پتاسیم 100 kg/ha ، میزان کود شیمیایی در سطوح (0.25، 0.50، 0.75 و 100 درصد) مورد استفاده قرار گرفت. کود بیولوژیک به کار برده شده شامل دو نوع یکی باکتری های PGPR (با شماره مشخص شده) و دیگری کود زیستی بارور 2 (*Pseudomonas putida* و *Bacillus lentus*) (با

شماره 2 مشخص شده) بود که در تیمارهای جداگانه بررسی شدند. پس از رشد کامل بوته ها و نمایان شدن تاسل و بلال نمونه برداری بصورت تصادفی بعد از حذف اثرات حاشیه ای کرت انجام شد. بوته های نمونه برداری شده برای تعیین وزن تر و خشک به آزمایشگاه برده شدند و پس از خشک شدن اندام های هوایی در آون به مدت 72 ساعت آزمایشات لازم جهت اندازه گیری عناصر غذایی در بافتهای گیاه صورت پذیرفت، و همچنین داده های حاصل با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج و بحث:

تجزیه و تحلیل آماری در سطح معنی دار 5% انجام گرفت و P-value برای مقایسه میانگین تیمارها در جذب عناصر میکرو و ماکرو از 5% کوچکتر است، بیانگر وجود اختلاف تیمارها در جذب عناصر است. با توجه به جدول (1) می توانیم نتیجه گیری کنیم که اضافه کردن کود بیولوژیک به همراه کود شیمیائی بیشترین تاثیر را در جذب هر چه بیشتر عناصر غذایی توسط گیاه داشته است. در تیمارهایی که از کود بارور 2 استفاده شده است میزان فسفر موجود در اندام هوایی بیشتر گزارش شده و در تیمارهایی که تلقیح باکتری های PGPR را داشته ایم مقدار عناصر N و Zn، Fe بیشتر از سایر تیمارها می باشد. این آزمایش نشان داد یکی از راهکارهای اساسی افزایش میزان جذب عناصر غذایی از خاک، استفاده از میکروارگانیسم های مفید خاکزی است و بکارگیری آن به طور معنی داری می تواند سبب کاهش مصرف کودهای شیمیائی بخصوص فسفات ه گردد که می تواند در راستای کشاورزی پایدار مورد توجه قرار گیرد.

جدول 1- مقایسه میانگین تیمارها در جذب عناصر مایکرو و ماکرو

نام تیمار	میانگین جذب عنصر آهن (mg/kg)	میانگین جذب عنصر روی (mg/kg)	میانگین جذب عنصر نیتروژن (per)	میانگین جذب عنصر فسفر (per)
P0B0	349,667	30,333	2,110	0,191
P0B1	388,000	32,333	3,020	0,192
P0B2	371,667	32,000	2,890	0,200
P25B0	775,667	42,333	3,450	0,194
P25B1	653,000	49,000	3,693	0,217
P25B2	642,333	54,333	3,617	0,294
P50B0	304,667	42,667	3,033	0,125
P50B1	356,000	55,667	3,283	0,175
P50B2	307,667	57,333	3,563	0,200
P75B0	419,333	36,333	3,123	0,142
P75B1	694,667	67,333	3,953	0,206
P75B2	664,333	61,667	3,867	0,211
P100B0	613,000	53,000	3,143	0,175
P100B1	694,667	64,333	3,967	0,205
P100B2	682,667	59,000	3,823	0,234

(نماد P بیانگر کود شیمیائی و نماد B بیانگر کود بیولوژیک میباشد)

با توجه به بررسی های انجام شده در مورد جذب عنصر Zn می توانیم نتیجه گیری کنیم که بیشترین میزان جذب مربوط به تیمار P75B1 و کمترین میزان جذب را در تیمار شاهد داشته ایم. با در نظر گرفتن خطا های مربوط به انجام آزمایشات بیشترین جذب Fe را در تیمار هائی داریم که از تلقیح با کتریهای PGPR استفاده کرده ایم که بیشترین میزان جذب را در تیمارهای P75B1 و P100B1 داشته ایم و کمترین مقدار جذب عنصر را در تیمار P50B0 مشاهده میکنیم. در بررسی N نتایج چنین بدست آمده که تیمار P100B1 و بعد از آن تیمار P75B1 بیشترین اختلاف معنی دار را با تیمار شاهد دارند. و در نهایت با توجه به اعداد جدول مشاهده می کنیم که استفاده از کود بارور 2 میزان جذب فسفر را در تیمارهای که با این کود بیولوژیک تلقیح شده اند بیشتر نشان میدهد بطوریکه بیشترین اختلاف معنی دار را با شاهد، تیمار P25B2 دارد.

منابع :

- 1- صالح راستین، ن، علیخانی، ح، 1380، کود های بیولوژیک محرک رشد گیاه، 489-497، خاوازی، ک، ملکوتی، م، ضرورت تولید صنعتی کودهای بیولوژیک در کشور، نشر آموزش کشاورزی
- 2- فلاح، ع، بشارتی، ح، خسروی، ه، 1385، میکروبیولوژی خاک (ترجمه)، انتشارات آبیژ
- 3- محمدی، م، جوانشیر، ع، کاظمی، ح، 1386، اثر کودهای زیستی و شیمیائی بر عملکرد جو والفجر، شرکت زیست فناور سبز، دانشگاه تبریز
- 4-Bartlett·E.M.and Lewis·D.H·1973·Soil Biol.Biochem·5:249-257
- 5-Baset Mia.MA., Z.H.Shamsoddin, Z.Wahab .2010.Effect of plant growth promoting rhizobacteria inoculation on growth and nitrogen incorporation of tissue-cultured musa plantlets under nitrogen-free hydroponics condition,Austalian jornal of crop science,85-90
- 6-Khalid· A·Arshad·M·Zahir·Z.A·2004·Screening plant growth-promoting rhizobacteria for improving growth and yield of wheat·Journal of Applied Microbiology·volume 96·Issue3·pages473-480
- 7-Rohit Kumar, Mishra, Om Prakash, Mansoor Alam and Anupam Dikshit·2010· Influence of plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) on the productivity of pelargonium graveolens l.herit· Recent Research in Science and Technology, 2(5): 53-57 ISSN: 2076-5061
- 8-Stephen P. Cummings ,2009·The application of plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) in low inputand organic cultivation of graminaceous crops; potential and problems·ENVIRONMENTAL BIOTECHNOLOGY 5 (2) , 43-50
- 9-Tinker·P.B.H·1975·Symp.Soc.Exp.Biol·29:325-349